

— A nemzetközi békehárc zászlóvivője. (2. oldal).
— Lenin és Sztálin irányít mutatót a nemzeti kérdés megoldásában. (2. oldal).
— A március 3–5-iki határozat szellemében. (2. oldal).
— Itélet Ocskó Teréz kommunista harcos vaspárdája gyilkosainak bünperében. (3. oldal).

— A nyugatnémet üzleti körök a Kelettel való kereskedelmi kapcsolatokat felvételért. (4. oldal).
— Japán dolgozók követelik az amerikai katonai segély visszavonását és a Josihida kormány lemondását. (4. oldal).
— Francia író az új Kínáról. (4. oldal).
— A Szovjetunió új egészségügyi minisztere. (4. oldal).

Sztálin, Lenin művének továbbfolytatója

A Szovjetunió Kommunista Pártja, a szovjet nép és az egész haladó emberiség ma, március 5-én emlékezik meg Joszif Visszarionovics Sztálin, Lenin művének továbbfolytatója halálának első évfordulójáról.

J. V. Sztálin egész életét a nép ügyének, a munkásosztály és valamennyi dolgozóinak a kiszármányolás alóli felszabadítása nagy-szerű ügyének szolgálatába állította. Lenin művének továbbfejlesztője: J. V. Sztálin, forradalmi tevékenységét a nemzetközi munkásmozgalomnak abban az időszakában kezdte el, amikor a kapitalizmus utolsó szakaszába, az imperializmusba lépett.

A múlt század végén a cári Oroszország a világ forradalmi mozgalmának központjává vált. Megtalálható volt itt a kapitalista és feudális kiszármányolás, a cári despotizmus és a nemzeti elnyomás. Mindezek a tények hozzájárultak ahhoz, hogy a cári Oroszországban fokozódjék a forradalmi mozgalm lendülete.

E történelmi feltételek között Lenin zseniálisan tovább fejlesztette Marx és Engels művét, kidolgozta a szocialista forradalom új elméletét. Eszerint a szocializmus győzelme egyetlen országban is lehetséges. Lenin kidolgozta az utópusu párt ideológiai szervezeti és taktikai irányelveit, ugyanakkor megvédte és továbbfejlesztette a párt elméleti alapjait. A Szovjetunió Kommunista Pártja legyőzhetetlen erővé vált, mert a pártot Lenin, majd művének továbbfolytatója, J. V. Sztálin és Lenin más harcostársai vezették.

J. V. Sztálin már kora ifjúságától kezdve szívós és áldozatkész forradalmi harcot folytatott. Vasakarata, bátorsága, minden nehézséget legyőző. Az 1903–1913. évek között hűszer tartóztatták le, hat alkalommal száműzték és öt esetben megszökött a deportálásból. J. V. Sztálin, Lenin hűsége tanítványa, cikkeiben, munkáiban következetesen megvédte a lenini tanításokat az ökonomisták, a mensevikék és a leninizmus más ádáz ellenségeivel szemben. J. V. Sztálin forradalmi haladt előre a leninizmus útján.

A Szovjetunió Kommunista Pártja az osztályharc tüzeiben együtt nőtt, erősödött az oroszországi munkásosztállyal. A párt, vezette és szervezte az oroszországi munkásmozgalmat s eljuttatta a munkásosztályt a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelméhez. Ez jelentette a legnagyobb fordulatot az emberiség történelmében. A Nagy Október új korszakot nyitott meg a kapitalizmus megdöntésének, a szocializmus és a kommunizmus győzelmének ragyogó korszakát. A szocialista forradalom nagy-szerű és világraszóló győzelme teljes mértékben igazolta a proletárforradalm lenini elvénk helyességét.

A szovjet nép áldozatkész, féltelmet nem ismerő, elszánt harcban védte meg a forradalom vívmányait a belső ellenforradalommal és az idegen intervenciókkal szemben. Az ellenforradalmi erőket, amelyek a szovjet hatalmat akarták megdőlni, a párt vezette nép pozíciójává zúzta. A polgárháború és a katonai intervenció éveiben a védelem nagy művét Lenin irányította. Legbelső munkálarsa itt is J. V. Sztálin volt. A párt ezekben a rendkívül nehéz időkben Joszif Visszarionovics Sztálint küldte a legveszélyeztetettebb frontszakaszokra. Caricín legendás védelme, Kolcsák, Denikin, a tengely páncos sétúzása, mind olyan fejtörő feladatok, amelyek szorosan J. V. Sztálin nevéhez fűződnek, aki bátran és öntelődően teljesítette a pártfeladatokat, a nagy Lenin utmutatását.

Lenin dolgozta ki a szocializmus építésének zseniális tervét. Halála után a párt Központi Bizottsága J. V. Sztálinnal az élen, Lenin tanításának alapján, megmutatta az ország szocialista iparosítása felé vezető utat. Továbbfejlesztette a lenini elméletet a mezőgazdaság kollektivizálásával kapcsolatban és sikeres megvalósítások felé vezette a szovjet népet.

A Szovjetunió Kommunista Pártja és a szovjet állam halhatatlan megalapítója ra-

vatalánál J. V. Sztálin a párt és a nép nevében esküt tett, hogy mindenkor hűséges lesznek Lenin parancsaihoz: megerősítik a párt egységét, a proletárdiktatúrát, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségét, a népek közötti barátságot és magásra emelik a proletármunkások lobogóját. J. V. Sztálin élete végéig, szívének utolsó dobbanásáig, hűséges maradt ezekhez a parancsokhoz. A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága J. V. Sztálinnal az élen megemmisztette az árulókat, a kapitánysokat, megvédte a leninizmust és a szocializmus építésének útjára vezette az országot.

A háború előtti öt éves tervek során a pártvezetle szovjet nép teljesítette a Szovjetunió iparosítására és a mezőgazdaság kollektivizálására vonatkozó terveket.

A gigantikus munka eredményeképpen, a Szovjetunió hatalmas szocialista iparral és mezőgazdasággal rendelkező országgá vált. A Lenin mutatta uton a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának vezetésével, J. V. Sztálinnal az élen, mozgósította a pártot és a szovjet népet a szocializmus győzelmére a Szovjetunióban. Megerősítette a munkásosztály és a dolgozó parasztság szélszakihatatlan szövetségét. A szocialista társadalom megalkotása magával hozta a dolgozóknak anyagi helyzetének megjavulását. Ugyanakkor megteremtette a feltételeket a szovjet nép további fejlődéséhez.

A Szovjetunió békés építőmunkáját megszakította a hitlerista Németország támadása. A párt és Sztálin hívó szavára a szovjet népek egybörkénként szálltak szembe a fasiszta bandákkal. Kiverték a hitlerista hordákat a Szovjetunió területéről, majd halálra csapást mértek Berlinben a fasiszta német hadseregére. A Nagy Honvédő Háborúban aratott történelmi győzelem legbizonyított a szocialista társadalmi rendszer felsőbbrendűségét, legyőzhetetlenségét. Bebizonyította a párt politikájának helyességét.

Népeink sohasem felejtik el, hogy szabadságát és függetlenségét a felszabadító Szovjet Hadseregnek köszönheti. Az a tény, hogy hazánkat a Szovjet Hadsereg szabadította fel a hitleri járom alól, megteremtette a kedvező feltételeket, hogy a munkásosztály, pártunk vezetésével megdönthesse a kiszármányoló polgári-földesuri rendszer vérell és könnyel öntözött alkos uralmát.

A Szovjetunió Kommunista Pártja és Központi Bizottsága a béke, a demokrácia legyőzhetetlen bástyájával építette ki a szovjet államot. A párt tevékenysége arra irányul, hogy állandóan erősítse a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetség-

get, a népek közötti barátságot és állandóan fejlessze a szocialista demokráciát. J. V. Sztálin, Lenin utmutatásai szerint, láradhatatlanul dolgozott a soknemzetiségű Szovjetunió népei szelbonthatatlan barátságának megerősítésén. Gazdagította Lenin tanításait a nemzeti kérdésben. Az a tény, hogy a párt nagyszerű megvalósításokat ért el a nemzeti kérdésben, a lenini-sztálini nemzeti politika alkalmazásának eredménye. A kommunista párt magasztos kötelességének tekintti, hogy erősítse a Szovjetunió népeinek egységét és barátságát, amely a soknemzetiségű szovjet állam alapját képezi.

A háború után a pártvezetle szovjet nép hozzákezdett a népgazdaság helyreállításához. Eljűntették a háború nyomait, megteremtették a kommunizmus építése folytatásának előfeltételeit.

A szovjet nép életében rendkívüli jelentőségű a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusa, amely új és nagyszerű távlatokat nyitott meg a kommunizmus építésének minden terén. Ezen a kongresszuson beszélt J. V. Sztálin utótlára a párt és az ország előtt. Többek között rámutatott a Szovjetunió népeinek és a világ valamennyi dolgozójának érdekközösségére és megvilágította, hogy a Szovjetunió érdekeit nem lehet most különválasztani a béke magasztos ügyétől.

J. V. Sztálin élete végéig megmaradt a párt és az ország vezetőhelyén. A szovjet nép, vezetőjének halála után, még szorosabba zárta sorait a leninizmus zászlaja alatt, a Szovjetunió Kommunista Pártja, Központi Bizottsága és a szovjet kormány köré. Az elmúlt évben a párttagok és a pártönkivűltek széles tömegei ismét bebizonyították: hűek Lenin és Sztálin magasztos ügyéhez. Elhatározták, hogy új sikereket érnek el a kommunizmus építése terén. A párt és a kormány biztosította az ország életének helyes és zavartalan vezetését, sikerrel oldotta meg úgy a bel-, mint külsőpolitikai problémákat.

A Szovjetunió népei megvalósítják a Kommunista Párt Központi Bizottsága szeptemberi plenáris ülésének történelmi-jelentőségű határozatát, valamint az ezt követő párt- és kormányhatározatokat. Mindezek harci programot jelentenek a könnyű- és élelmiszeripar, valamint a mezőgazdaság gyors fejlesztésében. A párt és a kormány határozatait a nép jóléte emelésének gondolatja hatja át és az az óhaja, hogy a Szovjetunió népeinek egyre fokozódó anyagi és kulturigényeit maximálisan kielégítsék.

Dolgozó népeink ma a Román Munkáspárt vezetésével a szocializmust építik, a Szovjetunió sokrétű, önzetlen és testvéri segítségével. A Szovjetunió Kommunista Pártjának mérhetetlenül gazdag tapasztalatait népeink előtt világos távlatokat nyitott meg úgy az ország szocialista iparosítása, mint a mezőgazdaság szocialista átalakítása és a kultúrforradalom terén.

Pártunkat, a Román Munkáspártot, népeink vezetőrejeit, Marx, Engels, Lenin és Sztálin halhatatlan tanításai vezérik. Sztálin alkotó módon továbbfejlesztette a marxista-leninista tudományt. Lenin és Sztálin tanításai felbecsülhetetlen értékűek pártunk számára, mindazoknak a kérdéseknek megoldásában, amelyek a szocializmus építésének útján felmerülnek.

J. V. Sztálin műveiből és tevékenységéből pártunk tagjai megtanulják, hogy hűek legyenek a leninizmushoz és könyörtelenek a leninizmus ellenségeivel szemben. Megtanulják, hogy mint szeműk fényére, úgy vigyázzanak a párt egységére és sorainak tisztaságára.

J. V. Sztálin életéből a kommunisták megtanulják, hogy minden erejüket a nép ügyének, a szocializmus és a kommunizmus nagyszerű ügyének szolgálatába állítsák.

Marx, Engels, Lenin és Sztálin neve örökké él a szovjet nép és az egész haladó emberiség szívében.

A Nők Nemzetközi Napja tiszteletére

Növekedett a szocialista versenyben résztvevő dolgozók száma

A „Teba” gyár automata szövődőjének dolgozói teljesen végezték feladataikat az elmúlt hónapban. A szorgalmas szövődők megértették a szocialista verseny fontosságát és egyre többen kapcsolódtak a verseny-zók sorába. Januárban az automata szövődő munkaközösségének csak 67 százaléka vett részt a szocialista versenyben. Februárban azonban az üzemi bizottság szocialista versenyfelkése és a szövődőmesterek meggyőző munkájának eredményeképpen, 15 százalékkal emelkedett a verseny-zók száma. Ez lehetővé tette, hogy a szövődő dolgozók — elmunkások és sztahanovisták egyaránt — sikerrel zárják az év második hónapját. A marsrut, Zsandarova és Csutkih szovjet munkamódszerek alkalmazása is nagymértékben hozzájárult a szövődők kimagasló termelési teljesítményéhez.

Merch Ilona sztahanovista 16 gépen végzi munkáját. Előirányzott tervét 6,9 százalékkal haladta túl. A hulladékanyag csökkentése mellett állandó harcot vív a minőség megjavításáért. Februárban 99,1 százalékkal készített kifogástalan minőségű szövődő-árut.

Kiss Eva sztahanovista is tizenhat önműködő gépen készíti dolgozóinknak a szebbnél-szebb textilanyagokat. Kitarló, öntudatos munkája eredményeképpen, februárban 11,2 százalékkal termelt tervén felül, minőségű tervét pedig 97,9 százalékkal teljesítette.

Az elmúlt hónapban Medisch Hilda és Plaia Maria 24 automata gépen szövődő sztahanovisták a versenygrafikon élére kerültek. Medisch elvtársnő 2,4 százalékkal szárnyalt túl tervelőirányzatát és 99,5 százalékkal kifogástalan minőségű árut készített. Plaia Maria túlteljesítése 3,8 százalékot ért el.

A szép eredményeket a „Teba” gyár automata szövődőjének tagjai március 8. a Nők Nemzetközi Napja megünneplésének tiszteletére ajánlják fel.

Uj brigád alakult március 8 tiszteletére

A „Fierarul” gyár butorzárszítő osztályán március 8. a Nők Nemzetközi Napja tiszteletére a közelmúltban új minőségű brigád alakult. Az új brigád dolgozói butorzárszítésén dolgoznak, élen Merfi Julia brigádvezetővel és igyekeznek minél jobb minőségű zárszítőkat készíteni.

Március 8. a Nők Nemzetközi Napjának tiszteletére a brigád valamennyi nődolgó-zója határozott munkavállalásokat tett: Farkas Zsuzsa és Ciupoi Florica sztahanovista zárszítőket például 20 százalékos napi normalutelteljesítést és új káderek betanítását vállalták a zárszítés szakmában.

Gulyás Julia fiatal munkásnő csak három hete dolgozik a szerelő osztályon. Már szép eredményeket ér el. Március 8 tiszteletére napi 15 százalékos normalutelteljesítést vállalt.

— Mint a butorzárszítő osztály felkése, a Nők Nemzetközi Napja tiszteletére vállaltam, hogy osztályom minden tagjával az eddigénél is figyelmesebben foglalkozom — mondja Merfi Julia elvtársnő. — Igyekeznem fogunk tervünket időelőtt teljesíteni.

Korai zöldségfélék termesztéséért

A kenyérgabona termesztése mellett dolgozók korai zöldségfélékkel való ellátása érdekében a szemlái állami gazdaság kertészeti brigádja meg a tél elején megkezdte a melegágak előkészítését. A helyi erőforrások kihasználásával 250 négyszélméter gyékényt és melegág-kereteket készítettek. Az állami gazdaság zöldségtermesztői megértették feladatuk jelentőségét és hozzáértéssel végezték munkájukat, hogy idén nagy mennyiségű korai zöldségfélék kúldhessenek a városi dolgozóknak. A melegágak előkészítésénél kitűntek: Schilling Ferenc, Guf Eva brigádfelkésők, valamint Holczimmer Konrad asztalos.

A korai zöldségtermesztés előkészítő munkálataival egyidejűleg az állami gazdaság dolgozói 5000 kiló burgonyát válogattak és csiráztatás céljából tisztá, száraz helyiségekben rakdóztak el, hogy ezekben a csiráztatott burgonyaválassal bőségesebb termést takarítsanak be dolgozó népeink államának.

Sajgó József,
levelező

Feltartóztathatatlanul a lenini-sztálini uton

A nemzetközi békeharc zászlóvivője

J. V. Sztálin életművének legfőbb jellegzetességét a dolgozó nép ügyének szolgálatában eltöltött hosszú évtizedek, a munkásosztálynak a tökéletes kizsákmányolás alóli felszabadításért vívott küzdeleiben való, a béke és építési biztosító tartós békéért való következetes kiállás képezi.

Tevékenységének hatására azonban nemcsak a társadalomfelfűzés egyes területeire korlátozódik. J. V. Sztálin munkássága kiterjedt az anyagi és szellemi alkotás valamennyi arcvonalára. Ugy, ahogyan Leninől tanulta, — akinek hűséges tanítványa és harcostársa volt — következetesen harcolt azért, hogy a munkásosztály a dolgozó parasztsággal szövetségben, saját kezébe vegye mindazt, ami az életet bőségesse, emelkedettebbé teszi és megcsillogtatja a dolgozó tömegek előtt a nagyszerű jövő távlatát, amelynek megvalósulásáért érdemes harcolni, alkotni — élni.

Építeni, maradandót alkotni csak békében lehet: ime, ez a lenini-sztálini békepolitika egyik alapfogalma. Sztálin a szocializmus építésének nagyszerű művében a néhezpar fejlesztésére helyezte a fókust, ami — amellett, hogy lehetővé teszi a közszükségleti cikkeket előállító gépek tömeggyártását, valamint a mezőgazdaság gépesítését — elsőrendű feltétele a tartós béke megőrzésének.

J. V. Sztálin életének utolsó harminc esztendőjében hatalmas mértékben tovább izmosodott Lenin dicsőséges Kommunista Pártja és sikeresen vezette a Szovjetunió népeit a biztonságukért, boldogságukért vívott harcokban. A Kommunista Párt XVIII. kongresszusán J. V. Sztálin úgy öntötte szavakba a Szovjetunió külpolitikájának lényegét, hogy a világ minden sarkában ő a békeszerető emberek abban a népek lélekéből fakadó békevágy kiapadhatatlan forrását ismerték fel. J. V. Sztálin azonban a szovjet nép békearáját nem rendelte alá az imperialisták háborús törekvéseinek. Történelmi jelentőségű megfogalmazásában komoly figyelemfelkeltést intézett a Szovjetunió felkutatására készülő imperialistákhoz, amelyekben rámutatott arra, milyen következményekkel járhat a békés szovjet nép igazságtalan megfélemlítése.

Azóta ellenségek és barátok egyaránt meggyőződhettek arról, hogy a marxizmus-leninizmus melyrekláló tanításából fakadó ezavak a szintista valóság tükrökei. Sztálin azért volt a népek szemében a dolgozó emberek célkitűzéseinek lánglelkű zászlóvivője, mert tudták, hogy minden gondolatát, cselekedetét a munkásosztály nagy tanítómesterei: Marx, Engels és Lenin tanításai irányítják.

Mit alapszik Lenin és Sztálin következetes békepolitikájára? Nem kétséges, hogy a békepolitika alapja maga a szocialista rendszer, amelyen a szovjet társadalom felépült. A szocialista rendszertől idegen a kizsákmányolás minden formája, tehát más népek leigázásának még a gondolata is. A szovjet nép mélyseges humanizmusa szent értéknek tartja az emberi életet. A kommunizmus építéséhez hosszantartó békére van szükség és a Szovjetunió Kommunista Pártja a kommunizmus fokozatos megvalósításának feladatát tűzte célul a szovjet nép elé.

Joggal mondhatta tehát J. V. Sztálin a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusán tartott történelmi jelentőségű beszédében: „Ami a Szovjetuniót illeti — a Szovjetunió érdekei egyáltalán nem különböznek el a világbéke ügyétől”.

Eppen a Szovjetunió hagyományos békepolitikájától vezelve, J. V. Sztálin minden alkalmat megragadott arra, hogy felpezse az imperialisták háborús készü-

lődéseit. A második világháborúban a szovjet hadsereg által aratott világraszóló győzelem után a Szovjetunió politikailag és gazdaságilag hatalmas mértékben megerősödve élte át a nemzetközi békemozgalmat és békeharca mozgósította a világ valamennyi szabadság- és békeszerető népet.

Elevenen élnek emlékeztetünkben azok a szavak, amelyeket J. V. Sztálin az 1951 februárjában napvilágot látott nyilatkozatában hangzottatott: „Az agresszív erők — mondotta — igyekeznek felhasználni a reakciós kormányokat arra, hogy hazugságokkal befolytják népeiket, félrevezessék őket és az új háborút védelmi háborúnak, a békeszerető országok békés politikáját pedig agresszív politikának tüntessék fel. Be akarják csapni népeiket, hogy rájuk erőszakolják agresszív terveiket és új háborúba rántják őket.”

Sztálin a békeharcot a világ minden becsületes emberének — társadalmi és felfogásbeli különbség nélkül — legszentebb ügyeként jelölte meg. „A mostani béke-mozgalmak — szögezte le Sztálin elvtárs — nem az a célja, hogy megdöntse a kapitalizmust és megteremtse a szocializmust, hanem a béke megvédését vívott harc demokratikus céljaira korlátozódik. A legvalószínűbb az, hogy a mostani béke-mozgalmak, mint a béke megvédésért folyó mozgalom, siker esetén elvezet az ADOTT háború elhárításához, ideiglenes elodázásához, az ADOTT béke ideiglenes fennmaradásához, a kardszerű kormány lemondásához és olyan más kormánnyal való felváltásához, amely kész ideiglenesen fenntartani a békét.”

Napjainkban tanui lehetünk annak, hogy Nyugat-Európa különböző országainak parlamentjében különböző polgári pártok képviselői harcolt folytatnak kormányaik azon törekvései ellen, hogy az „európai védelmi közösség” ürügyével a revansches Wehrmachtot akarják feltámasztani. Napról-napra élesebbé válik az „európai védelmi közösség” elleni harc a francia, angol, olasz, belga, sőt a nyugatnémet parlamentben is, ahol az ellenzéki képviselők magatartásában a dolgozó nép kívánsága

jut kifejezésre, hogy megbuktassák a háborús célkitűzéseket hajszoló kormányokat.

A Szovjetunió Kommunista Pártja mind magasabbra emeli a népek boldog jövőjéért vívott harc Marx, Engels, Lenin és Sztálin képeivel díszített zászlaját. Ez újból beigazolódtott a négy hatalom külügyminisztereinek nemrégiben Berlinben lefolyt értekezletén. A szovjet küldöttség magatartása és állásfoglalása teljes mértékben a lenini-sztálini irányelveket követte, amikor Németország demokratikus és békés alapon történő egyesítéséről szült szikra. Lenin és Sztálin élesen megkülönböztették a tökéletes országok kormányainak cselekedeteit népek célkitűzéseitől. J. V. Sztálin a Szovjetunió ellen indított hitleri rablótámadás legvéresebb időszakában mondott beszédében rámutatott: „A történelem tanulsága, hogy hitlerek jönnek és hitlerek mennek, de a német nép, a német állam marad”.

J. V. Sztálin, a nagy Lenin tanításait követve, több alkalommal hangzottatta a kétféle gazdasági rendszer békés együttműködésének lehetőségét. A Szovjetunió külpolitikája változatlanul az országok közötti békés kereskedelmi kapcsolatok rendszerének kiszélesítését hirdeti.

V. I. Lenin tanításait továbbfejlesztve, Sztálin irányt mutatott a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet terén is. A hatalmas Kínai Népköztársaság és a népi demokrácia országai a Szovjetunió mutatta uton haladnak a szocializmus építésében. Hazánk dolgozó népe soha sem felejtetheti el, hogy Sztálin nagyszerű munkássága járult hozzá a Szovjetunió hatalmas méretű megerősödéséhez, ami által lehetővé vált hazánknak a fasiszta iga alóli felszabadítása. Népköztársaságunk vezetőereje, a Román Munkáspárt, a Szovjetunió Kommunista Pártja felbecsülhetetlen értékű tapasztalatait használta fel a néhezpar kiépítésében és abban, hogy ezzel párhuzamosan ráterheljük a dolgozók anyagi és kulturális igényeinek egyre fokozódó kielégítésére. Hazánk jelentős tényezőjévé vált a nemzetközi békéletőrnak és szilárdan meccel a szocializmus építésének útján.

Bakács Béla.

Lenin és Sztálin irányt mutatott a nemzeti kérdés megoldásában

Pártunk és kormányunk Lenin és Sztálin nemzeti politikáját alkalmazva, megoldotta hazánkban a nemzeti kérdést. Ma már a Román Népköztársaság valójában édes hazájává vált a román nép mellett a nemzeti kisebbségek dolgozóinak is. Az ország minden becsületes dolgozója együttes erővel harcol az egész nép anyagi és kulturális szükségleteinek egyre fokozottabb mértékű kielégítéséért.

J. V. Sztálin a Szovjetunió alkotmánytervezetének előterjesztése alkalmával rámutatott arra, hogy a Szovjetunió népei sorából ellúnt a mesterségesen szított bizalmatlanság, gyűlölködés, mert megszűnt a Szovjetunióban a kizsákmányolás. Csak a kizsákmányolóknak érdekük a nemzetek közötti ellentétek szítása, hogy az egymástól elkülönített dolgozókat még jobban kizsákmányolhassák és még nagyobb profitra tehessenek szert.

Gyárunk az ország iparosításának egyik legszebb megvalósítása. Ezen a téren is a lenini-sztálini iparosítás irányvonalát kö-

vette pártunk és kormányunk, amikor az aradi „I. Ranghej” szerszámgépgyárat létesítették, hogy szerszámgépekkel lássa el egyre fejlődő iparunk különböző egységeit.

Elmondhatjuk, hogy gyárunk fejlődését, dolgozói termelési eredményeinek egyre jelentősebb emelkedését nagymértékben annak köszönhetjük, hogy a gyár román és nemzeti kisebbségi dolgozói egyforma lelkesedéssel harcolnak tervünk megvalósításáért.

Ugyanakkor a nemzeti kisebbségi dolgozók meggyőződtek arról, hogy pártunk és kormányunk semmiféle nemzeti megkülönböztetést nem tesz a dolgozók között. A jó munkáért ugyanolyan elismerésben részesülnek a magyar, német, szerb és más nemzetiségi kisebbséghez tartozó dolgozók, mint a román nép legjobb dolgozói. Kálfievitz Sándor mérnököt és Lengyel Istvánt Államdíjjal tüntették ki és számos nemzeti kisebbséghez tartozó dolgozó nyerte el üzemiükben a megtisztelő szta-

hanovista címet. Pomancz István, Schneider Ádám, Molnár Lajos, Majnó István és sok más nemzeti kisebbséghez tartozó sztahanovista harcol üzemiükben a közös haza felvirágoztatásáért. A városi és társasági néplétszámokba tüzemünk több dolgozóját választotta be a dolgozó nép annak jelöl, hogy figyelemmel kísérik és elismerik öntudatos munkásságukat.

A hatalmas Szovjetunió, a dicsőséges Kommunista Párt irányításával példát mutat a világ népeinek a nemzeti kérdés igazságos lenini-sztálini megoldása terén. Népi demokratikus hazánk valamennyi dolgozójával együtt, üzemiük nemzeti kisebbségi dolgozói is még teljesebb munkával igazolják, hogy valóban megértették a lenini-sztálini nemzeti politika hatalmas jelentőségét teljes egyenjóságuk elnyerése terén. Vállaljuk, hogy J. V. Sztálin halálának első évfordulójáról fokozott munkalendülettel és a nagy tanító iránti hűs elismeréssel emlékezzünk meg.

Szász Gyula,

a „I. Ranghej” gyár sztahanovistája.

A március 3-5-i határozat szellemében

Öt, győzelemmel teli év telt el a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1949 március 3-5-i történelmi jelentőségű plenáris ülése óta. A plenáris ülés határozata szabta meg a párt feladatát a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megszilárdítása, a mezőgazdaság szocialista átalakítása érdekében. A párt Központi Vezetősége a nagy lenini, sztálini eszmék és a Szovjetunió Kommunista Pártjának gazdag tapasztalatai nyomán lefektette a mezőgazdaság szocialista átalakításának irányelvét. Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs a plenáris ülés előtt tartott jelentésében kihangsúlyozta a mezőgazdaság átalakításának fontosságát és rámutatott arra, hogy a szocializmust nem lehet csak városban építeni. El kell induljunk azon az uton, amelyen kiküszöböljük az ellentmondást, hogy városban fejlődik a szocializmus, falun pedig az egyéni kisgazdaság marad túlsúlyban.

A plenáris ülésen Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs által elmondott jelentés és a plenáris ülés határozata mérlegelte a parasztság és a mezőgazdaság helyzetét országunkban a demokratikus rendszer idején.

Az 1949 március 3-5-i plenáris ülés óta eltelt öt év alatt számos, nagyjelentőségű sikert értünk el mezőgazdaságunk fejlesztése, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítése terén. Munkásosztályunk fardhatatlan, kitartó munkája következtében szocialista iparunk nagyban hozzájárult a mezőgazdaság technikai felszereléséhez, mezőgazdasági gépekkel, szerszámokkal, műtrágyával és más termékekkel való ellátásához, amelyek hozzájárultak a terméshozam növeléséhez. Hasonlóan szocialista iparunk növelte a közszükségleti cikkeket gyártását, ami hozzájárult a város és falu közötti árucseréforgalom megszilárdításához, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítéséhez. Mezőgazdaságunk az 1953. év végén 23.000 darab 15 lóerős traktorral, 19.000 traktorvontású ekével, 437 arató-cséplő kombájnnal, 13.250 cséplőgéppel, 5220 kultivátorral és más mezőgazdasági géppel rendelkezett. Az elmúlt év folyamán a dolgozó parasztságot sokkal nagyobb mértékben vásárolhattak iparcikkeket a szövetségekben, mint az előző évben.

A dolgozó parasztság a mezőgazdasági gépeken kívül hatalmas segítséget kapott a technikusoktól és mérnököktől is a terméshozam növelése érdekében.

A párt Központi Vezetőségének 1949 március 3-5-i határozata alapján, országunkban 280.000 dolgozó paraszt család egyesült több mint 4000 kollektív gazdaságba és mezőgazdasági társulásba, hogy közösen, gépi erővel műveljék földjeiket. Csak három hónap alatt 129 kollektív gazdaság alakult 18.121 családdal, ugyanakkor 110 mezőgazdasági társulás 5160 családdal. A dolgozó parasztságot mindjebb felismerik a közös gazdaság előnyeit, követik pártunk 1949 március 3-5-i plenáris ülésének útmutatását.

Tartományunkban elsőnek követték a plenáris ülés határozatában megjelölt utat a zabráni és lenauheimi dolgozó parasztságot, akik még 1949-ben kollektív gazdaságba tömörültek. Azok a kollektív gazdaságok, amelyek a haladott módszereket alkalmazták, kimagasló terméseredményeket biztosítottak. A nagytermetű kollektív gazdaság az 1953. évben árpából hektáronként 4200 kilót termelt. A kollektív gazdaságok eredményei fokozták a tagok jólétét is. A simándi kollektív gazdaságban Szíros József kollektívista, aki feleségével együtt dolgozott a kollektív gazdaságban, 4800 kiló búzát, 4500 kiló tengerit, 507 kiló árpát és más mezőgazdasági terményt, 37 kiló cukrot, valamint 2700 lejt kapott az évvégi zárszámadás alkalmával. Az elmúlt év folyamán úgy a kollektív gazdaságok, mint azok tagjai megerősödtek.

Minden pártszervezetnek, minden állami szervezetnek és minden kommunistának megtisztelő feladata, hogy komoly munkát fejtson ki a mezőgazdaság szocialista átalakításáért vívott harcban, segítséget nyújtson a kollektív gazdaságok szervezeti-gazdasági megerősödéséhez, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítéséhez. Hozzá kell járulnunk, hogy az 1949 március 3-5-i határozat útmutatása alapján, a dolgozó parasztság minél szélesebb tömegeit vonjuk be a mezőgazdaság szocialista átalakításáért vívott küzdelembe, ezáltal mindjobban megerősödik a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetsége, megerősödik szerelet hazánk és a békétábor.

Ocskó Teréz kommunista harcos vasgárdista gyilkosainak bűnpere

A vádlottak kihallgatása

Megkezdődik a vádlottak kihallgatása. Bevezetik Preda Corneliu vádlottat.

A fasiszta-terrorista cselekményekben való részvételért Preda Corneliu a felettes vasgárdista szervek az aradi vasgárdista rendőrség kvesztorává nevezik ki. Preda már rendőrkvesztorsága első napjaiban megkezdte a rendőrség celláiban fogvatartott kommunisták kínzását.

A kétségbevonhatatlan bizonyítékok sulya alatt a vádlott kénytelen beismeri, hogy Ocskó Teréz kommunista harcos meghalt a kínzások következtében, amelyeknek Ioan Tarau, Nicolae Radasan és ő voltak a felelősei.

ELNÖK: Hogyan jutott Ocskó Teréz a maga irodájába?

VADLOTT: Azon a napon Tarau és Radasan barátaimmal és munkatársaimmal folytatott megbeszélésen elhatároztuk, hogy elmegyünk a kveszturára és kivizsgáljuk a letartóztatott Ocskó Teréz tevékenységét. En személyesen vittem Ocskó Teréz a fogdába az irodába. Visszatartottam, hogy válaszoljon kérdéseinkre és ezért ültetni kezdték.

ELNÖK: Ki vett részt a fiatal munkás-lány, Ocskó Teréz meggyilkolásában?

VADLOTT: Előbb én és Radasan vertük, aztán Tarau ütötte, de a pontos sorrendre nem emlékszem. Viszont határozottan állíthatom, hogy valamennyien vertük a gumibottal és amikor kivitték az irodából, halott volt.

ELNÖK: Mi készítette Ocskó Teréz munkásságát meggyilkolására?

VADLOTT: Tudtam, hogy Ocskó Teréz kommunista, engem viszont a gyűlölet szellemében nevelték a kommunistákkal szemben.

A tárgyalóterem közönsége nagy figyelemmel hallgatta a tanuk vallomását. — 1939-ben ismertem meg Ocskó Teréz — mondotta Ranghet Eva tanu. — Munkáscsaládból származott és így már fiatal korában megismerte a kapitalista kizsákmányolást. Ocskó Teréz, mint a munkásszolgálat ügyének odaadó harcosa tűnt ki. Határozott, erélyes, nagy munkaerővel bíró elvtárs volt. A reá bízott feladatokat mindenkori áldozatkészen teljesítette, életét sem kímélte.

A tanu szavai a tárgyalóteremben jelenlévő dolgozók közül sokak előtt meglepetéskeltetett Ocskó Teréz hősi alakját, azok előtt, akik ismerték és megszerették ezt a bátor

Az ügyész vádbeszédében rámutatott azokra a körülményekre, amelyek között a gyilkosságot elkövetették. Kiemelte, hogy ez egy lényeges tényező a törvénysértések végeláthatatlan sorozatának, amelyet a vasgárdisták azzal a céllal követtek el, hogy még kegyetlenebbül elnyomják a népet kiszolgáltatasság az országot az imperialistáknak és kirekesztették a bűnös szovjetellenes háborút.

A fasiszta diktatúra vezetői maguk hőre csoportosították a társadalom minden szociális, hogy a román népet ágyúgöllel-ekkel változtassák és megindíthassák a Szovjetunió elleni háborút, hogy megvalósíthassák bűnös céljaikat. Az ilyen elemek közé tartoznak a jelenlegi vádlottak is.

Az ügyész a továbbiakban leírta a gonosztervek gyűlöletes működését, a szörnyű gyilkosság elkövetésének módját. A gyilkosság előre megfontolt szándéka kiderült abból a tényből is, hogy a vasgárdista rendőrkvesztura szigorúhivataltára Preda és Tarau vasgárdisták kifejezett kívánságára adta át nekik Ocskó Teréz, ami ki-
lúnt a tanuk vallomásából. Ok maguk akarták „kivizsgálni” az ügyet, nehogy áldozatuk valamiként megmenekülhessen előlük.

Az ügyész hangsúlyozta ezután, hogy a vádlottak több ízben is megkísérelték el-
tüntetni bűntetteik nyomait. Preda Corneliu már 1950-ben azzal gyanúsították, hogy ő ölte meg Ocskó Teréz, de ravasz mester-

Preda bűntetteinek hallatára a termen a felháborodás moraja zúg végig. Preda, a fasiszta gyűlölet szellemében nevelkedve, tudatosan megszervezte ennek a fiatal harcosnak a kínzását és elpusztítását.

Tarau Ioan vádlott kihallgatása következ-
zik. A kérdésekre adott válaszában Tarau elmondja, hogy 1933-ban kapcsolódott be a vasgárdista mozgalomba, majd a vasgárdista diktatúra idejében aktív módon vett részt a vasgárdista rendőrség vadállatias akcióiban.

Tarau beismeri, hogy a többiekkel együtt több mint egy óráig kínozták Ocskó Teréz és ez a kínzás Ocskó Teréz halálát okozta.

A kommunista harcos kihallgatása és el-
számt magatartása felbűszítette ezeket a gyűlöletes gyilkosokat.

Tarau a következőket válaszolta az el-
nök egyik kérdésére:

— Eleinte Preda kérdéseket intézett az áldozathoz tevékenységével kapcsolatban. Minthogy nem kapott semmilyen választ, kezelt ütéssel Ocskó Teréz, aki tovább hal-
gatótt. Akkor Preda felbűszítve letépte róla a ruhát és egy gumibottal az egész testén verni kezdte.

Radasan Nicolae vádlott kihallgatása kö-
vetkezik ezután. A vádlott megkísérelte, hogy szakítson a többi bűnösrel, hogy ez-
által eltörölje bűnének nyomait és pozíciót teremtsen magának államgépzetükben, hogy onnan továbbra is lesújtson a dolgo-
zó nép ügyére. Mint a gyilkos Preda sőt, Radasan vádlott rábeszélte hugát, váhjon el Predától, hogy így eltörölje az egykori vasgárdista rendőrkvesztorai fenn-
tartott kapcsolatait nyomait.

A tanuk kihallgatása

kommunista harcost, aki a párt vezette fá-
radhatatlan tevékenységével hozzájárult ahhoz, hogy ma boldog életet teremtsünk magunknak.

A tanu elmondta: Ocskó Teréz azt a megbízást kapta a párttól, hogy utazzon Aradra egy pártmunka ügyében. „Megtud-
tuk, hogy a vasgárdista rendőrség kezébe került — mondotta a továbbiakban a tanu — és azután már semmit sem hallottunk róla, eltűnt.”

Csibi Ilona tanu, bukaresti textilmunkás-
nő leírta, hogy milyen körülmények között tartóztatták le Ocskó Teréz. „A vasgárdista szigorú hűzkutatást tartott lakásomon,

A vádbeszéd

kedések révén és hamis tanuvallomások segítségével megszabadult bűntetteinek kö-
vetkezményeitől. „Mindaddig, míg nem lárták elbe a nyilvánvaló bizonyítékokat, ez a gyilkos szörnyeteg folytonosan taga-
dott — mondotta az ügyész. — Kezdet-
ben azt mondta, hogy amikor Ocskó Te-
rézt letartóztatták, nem ő volt az aradi vasgárdista rendőrség vezetője. Elbe ke-
lett tennünk a volt rendőrvédelmi igazgatóság általánosan másolatát, amelyből kétsége-
nül kitént, hogy őt éppen Ocskó Teréz le-
tartóztatása előtt néhány nappal nevezték ki rendőrkvesztornak. Tovább folytatva a tagadást, Preda kijelentette, hogy mit sem tud Ocskó Terézről, de még a kéréséről sem. De a nyomozhatóságuk most is tagadhatatlan bizonyítékok elé állították. Preda, hogy eltitkolja felettesei előtt a gyilkosságot, hamis jelentést küldött a temesvári rendőrhelyi felügyelőnek, amellyel közölte, hogy „1940 október 16-án este ne-
vezett Csibi Ilonánál tartott házkutatás al-
kalmából rábukkantunk Ocskó Teréz te-
mesvári kommunistára, aki nem tudta igaz-
ságotni jelenlétének célját. Így világossá vált, hogy kommunista kurirral van dol-
gunk. Amikor nevezettet a kerületbe szállí-
tották a vizsgálat folytatására — állítja a továbbiakban a jelentés — a kommunista rónék sikerült eltitkolni október 18-án éj-
jel. Azóta kutatunk utána, de nem tud-
tunk nyomára jutni.” Ezt a jelentést Preda szerkesztette és irta alá.

A védelem szava

azt, hogy a vizsgálat kétségbevonhatatlan-
ul bebizonyította a vádlottak bűnösségét. Kérték az enyhítő körülmények figyelem-

A bizonyítékok sulya alatt Radasan beis-
merte: A gumibottal én is vertem a lány testét. Utóttam, miután megtudtam, hogy Ocskó Teréz kommunista.

A vádlott vallomásából kitér, hogy ő is részt vett Preda lakásának udvarán az áldozat elásásában, majd másnap részt vett a kihantolásában is.

Ezután következett Muresan Teodor vād-
lott, az aradi vasgárdista rendőrkvesztura szöfőjének kihallgatása. A vádlottat egy alkalommal már hat évi kényszermunkára ítélték, mert részt vett a vasgárdista felkelésben, majd 1949-ben újabb égyévi börtönbüntetésre egy ellen-
forradalmi szervezet létezésének eltitkolása miatt.

Preda és a többi gyilkos meghívta Teodor Muresant, Grigorie Bărbosával együtt, akit életfogytiglani kényszermunkára ítélték, hogy menjenek el a vasgárdisták vendéglő-
jébe. Miután ettek és ittak, visszatértek, hogy kiássák és elszállítsák a holttestet a Maroshoz.

Elnök: Mit vitáltak meg a vendéglőben?

VADLOTT: A vendéglőben lezajlott vitákból arra következtettem, hogy egy „kivizsgálát” fiatal kommunista holttestéről van szó, akit Preda Corneliu, Radasan és Tarau se-
gítségével őlt meg a kivizsgálás folyamán.

Ügyész: De miért választotta magát a kvesztor, amikor neki más szöfője volt?

VADLOTT: Mert vasgárdista voltam és a kvesztor tudta, hogy ilyen körülmények kö-
zött számíthat az én segileégemre.

ahol Ocskó Teréz megszállt, elfoglalt és a szigorúvárcára hurcolták.”

A tanu, akit akkoriban szintén letar-
tóztattak, felismerte Preda Corneliu és Tarau Ioan vádlottakban Ocskó Teréz kopót és megkínzót.

Barbosu Grigore — akit más bűnök miatt már elítéltek és letartóztatásban van — beismerte vallomásában, hogy részt-
vett a gyalázatos gyilkosság nyomainak el-
tüntetésében. Ugyancsak beismerte, hogy Preda és Radasan megátalkodott vasgár-
disták voltak, valamint, hogy Radasant gyakran látták sőt, Preda és Tarau tár-
caságában.

A továbbiakban az ügyész rámutatott arra, hogy Preda Corneliu, Radasan Nicolae és Tarau Ioan vádlott letéti kimerít-
tik a 207/948. számú törvény 3. szakaszá-
nak c) pontját az utólagos módosítások-
kal. A vizsgálat ugyancsak kétségbevonha-
tatlannal bebizonyította Teodor Muresan bü-
nösségét, aki segítette a gyilkosokat a gyilkosság nyomainak eltitkolásában.

Végezetül az ügyész a következőket mondotta:

A vádlottak egy vasgárdista szervezet tagjai voltak. Közülük mindegyik előre megfontoltan a tettet, amit elkövetett. Azt az eredményt kívánták, amit elértek. Valamennyi vádlott a vasgárdista rendszer neveltéként úgy cselekedett, ahogy a fa-
siszta gyilkosok cselekedtek, hiszen az em-
beri lelkiismeret nyomának, azoknak az aljas „erkölcsi” szellemében, akik embereket millióit gyilkolták meg, akik meggyújtot-
ták a hálmaglyákat, akik szétrombolták a civilizáció és a kultúra emlékműveit.

Ugy véljük, — mondotta az ügyész, — hogy az ill lefolytatott büntető eljárás nyomán kétségtelenül megállapítást nyert, hogy a társadalom eme személei, az impe-
rialisták, hű szölgái Ocskó Teréz gyilkos-
sai.

Az ügyész kérte, ítéljék halálra a vād-
lottak padján helyet foglaló gyilkosokat, akik vadállati módon meggyilkolták a fia-
tal munkást, hogy ezzel a dolgozó nép igazságos harcát sújtsák.

bevetélt, hivatkozva arra, hogy a vádlot-
tak beismerték bűnösségüket.

SPORT

A nagyvárad-i ICO vissza- került az „A”-ligába

ICO Nagyvárad—Spartak Bukarest
1:0 (1:0).

A Locomotiva stadionban 5.000 néző előtt játszottak le a harmadik minősítő mérkőzést, amely végig hevesiramu, ke-
mény küzdelmet hozott, azonban a játéko-
sok sportszerűen harcoltak az utolsó pil-
lanatig. A győzelmet a nagyvárad-i ICO
szerezte meg, de a mutatott játék alapján
a döntetlen inkább meglelt volna, mert a
bukarestiek is sokat támadtak. Mindkét
csapatban a védelmek játszottak jól, a
csatársorokból azonban hiányzott az ak-
ciók befejezéséhez szükséges határozottság.
Az első félidőben a nagyvárad-i csapat jít-
szott széllel hálban és valamivel többel
is támadott. Az egyetlen és a mérkőzés
két pontját eldöntő gól a 8. percben sze-
rezték a nagyvárad-iak. Demjén beadását
Horváth röviden üti ki, Tanase és Bodó
egyszerre rajtolnak a labdára, amelyet
Tanase ér el és kapu fölé akarja fejelni,
azonban fejese alacsony és a hálóban köt
ki. Öngól. A félidő hátralévő játékidőjében
Bodó szabadrugása ad munkát a bukaresti
kapusnak, Soare pedig szögletugrás után
hibáz a nagyvárad-i kapu előtt.

A második félidőben a szél a Spartakot
támogatja és a bukarestiek veszélyesebbek
is. Gica Andrei váratlan 35 méteres lövése
nagy munkát ad a nagyvárad-i kapusnak,
aki csak szögletre tudja menteni a sarokba
tárolt lövést. A félidő középső szakaszában
a Spartak támad többet, de eredményt
nem tud elérni, csakugy, mint a mérkőzés
végén ismét labrakapó nagyvárad-i együt-
tes. Szögletárny 6:5 (2:2) a bukaresti
Spartak javára. Az első félidőben a nagy-
várad-i csapat tízszer lött kapura, a buka-
restiek csak négyszer, szünet után a
nagyvárad-iak hatszor, a bukarestiek pedig
tízszor.

A győztes csapatban jól játszott Tirják
és Tudose a csatársorban, Stírbe a fedezet-
sorban, míg a csatársorban Viad és Kiss
(utóbbi főleg az első félidőben) nyújtottak
állagot felül. A Spartak csapatában Hor-
váth különösen védele, Gica Andrei is ki-
elégített. Tanasenak voltak jó megmoz-
dulásai, míg a támadósorban főleg Dima
tűnt ki. A végig sportszerű keretek közöt
lefolyt mérkőzést Milran Constantin ve-
zette Schuder és Asztalos határőrök se-
gítségével. A mérkőzésen aratott győzel-
mével a nagyvárad-i csapat már bekerült a
labdarúgó bajnokság „A” csoportjába és a
hátralévő három mérkőzésen dől majd
el, hogy az aranyosgyéresi Metalul és a
Spartak Financ-Banci közül melyik csap-
at jut még be az „A”-csoportba. A há-
rom mérkőzés után a sorrend így alakult:

1. ICO Nagyvárad 2 2 — 2 0 4

2-3. Spart. Fin.-Banci 2 — 1 1 1 2 1

2-3. Metalul Aranyosgy. 2 — 1 1 1 2 1

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Usakov ten-
gernagy. 1. rész. Előadások: 3, 5, 7 és
9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: A német
filmhét keretében: Március 5-én: Rakoncát-
lan gyermekek. Március 6-án: Az alatt-
való. Március 7-én: Egyes nők sorsa.
Március 8-án: Az elűlt falu. Március 9-
én: A kis törpe meséje. Előadások: 3, 5,
7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: Március 7-ig:
A bátrak porondja. Előadások: 3, 5, 7 és
9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Március 8-ig:
Tiltott dalok. Előadások: 3, 5, 7 és 9
órákor.

„UJ IDOK” mozi: Március 7-ig: Az ele-
fánt és a kötelecke. Aktuális híradó. Elő-
adások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela):
Március 5-én: A dicsőség útja. Előadások:
hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4,
6 és 8 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Már-
cius 5-én: Az elválaszthatatlan barátok.
Előadások hétköznap: este 7 órakor, va-
sárnap: 3, 5 és 7 órakor.

—O—
AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA:
Pénteken, március 5-én este 8 órakor: A
kerge birká. Szombaton, március 6-án es-
te 8 órakor: Titanic Vals.

BABSZÍNHÁZ: Minden vasárnap délután
4 órakor magyarnyelvi előadás: Jancsi és
Juliska (Hánsel és Gretel).

—O—
SZOMBATON, március 6-án este 8 óra-
kor és vasárnap, március 7-én este 7 óra-
kor tartja a filharmonikus zenekar és
énekkar a Kulturpalotában 20. szimfonikus
hangversenyt. Műsor: C. Paleste: Ballada
Dózsa Györgyről, énekkarra és zene-
karra. Szólót énekel Rodic Oleg.
Brahms: D dur hangverseny hegedűre és
zenekarra. F. Mendelssohn A-dur szimfo-
nia (Italiana.) Vezényel Boboc Nicolae.
Hegedűsöket játszik Stefan Gheorghiu,
az RNK érdemes művésze.

Ítélet Ocskó Teréz kommunista harcos vasgárdista gyilkosainak bűnpereben

A temesvári törvényszék — Rotărescu
Octav elnök, Trandafir Stănescu és Po-
pa Ioan népbírákból alkotott — ítéletaná-
csa szerdán ítéletet hirdetett annak a
vasgárdista bűnöző csoportnak a bűnpere-
ben, amely 1940 októberében az aradi
rendőrkvesztura épületében vadállati módon
meggyilkolta Ocskó Teréz kommunista
harcost.

A vizsgálat ügyiratai, a vádlottak ki-
hallgatása, a tanuvallomások az ügyész
vádbeszéde és a védelem állításai alapján
az ítéletanács meghozta ítéletét, melynek
értelmében

Preda Corneliu vádlottat halálra és va-
gyonokbírásra ítélt;

Radasan Nicolae vádlottat halálra és
vagyonokbírásra ítélt;

Tarau Ioan vádlottat halálra és vagyon-
okbírásra ítélt;

Muresan Teodor vádlottat életfogytiglani
kényszermunkára, polgári jogától 10
évre való megfosztásra és vagyonokbír-
ásra ítélt;

A tárgyalóteremben jelenlévő dolgozók
melysége meglegedésüket fejezték ki az
ítéletanács igazságos ítélete felett.

A nyugatnémet üzleti körök a Kelettel való kereskedelmi kapcsolatok felvételéért

BONN. (Agerpres.)
A nyugatnémet üzletemberek körében nagy érdeklődést keltett V. M. Molotovnak, a Szovjetunió külügyminiszterének egy, az egész Németországra kiterjedő hatáskörrel rendelkező bizottság létesítésére vonatkozó javaslata.

A „Kölnische Rundschau” című polgári lap szerint nyugatnémetországi ipari körök szeretnék felvenni a kereskedelmi kapcsolatokat a Kelettel, mivel számos iparágban fellelhető a fokozódó megrendelési hiány következményeitől.

A lapok számos nyugatnémet közgazdász és üzletember nyilatkozatát közlik, akik valamennyien a Kelettel való kereskedelmi kapcsolatok újrafelvételét mellett foglalnak állást.

„Több nyugati ország kereskedelmi összeköttetésben áll Kinával és a Szovjetunióval. Miért csak mi álljunk félre? — kérdezte Barth duisburgi kereskedő, aki hangsúlyozta, hogy harcolni kell a bonni kormány korlátozó kereskedelmi politikája ellen. Moser dr. hamburgi közgazdász szerint Nyugat-Németországnak kiterjedt kereskedelmi kapcsolatok létesítése a Szovjetunióval. A közgazdász idézi V. M. Molotov kijelentését, hogy a Szovjetunió kész kereskedelmi kapcsolatokat létesíteni Nyugat-Németországgal és a következő kérdést teszi fel: „Miért nem fogadjuk el ezt a javaslatot? Miért nem indítunk akciót ez irányban?”

„A Német Demokratikus Köztársaság üzleteiben sok, idegenből bevitt árucikk helyett Nyugat-Németország gyártmányait

lehetne látni. Ha a bonni kormány megengedné a kereskedelmi kapcsolatok felvételét a Német Demokratikus Köztársasággal, úgy elsőrendű felvevő piacot találnánk gyártmányaink részére” — mondotta Weser söllingeri kereskedő.

Számos nyugatnémet üzletember konkrét javaslatokat tett a Német Demokratikus Köztársasággal való kereskedelmi kapcsolatok felvételére.

„Adenauer minden eszközt felhasznál, hogy szabotálja a kereskedelmi kapcsolat felvételét. Eppen ezért egyesülnünk kell és le kell ráznunk bilincseinket” — hangzott Ingewart krefeldi nagyiparos, aki hozzáfűzte, hogy mindenben támogatja V. M. Molotovnak egy össznémetországi bizottság létesítésére vonatkozó javaslatait.

Japán dolgozók követelik az amerikai katonai segély visszautasítását és a Joshida kormány lemondását

TOKIO. (Agerpres.)
A japán dolgozók mind határozottabban követelik az amerikai katonai segély visszautasítását és a Joshida kormány lemondását.

A France Presse hírügynökség jelentése szerint a három millió taggal rendelkező japán Szakszervezetek Országos Tanácsa gyűlést rendezett, amelyen követel-

ték a Joshida kormány lemondását. A rendőrség és a tüntetők között harc fejlődött ki, amelynek számos áldozata volt. A tömegtiltakozás aggasztja az amerikai kormányköröket. Hull amerikai tábornok március 2-án tanácskozott Joshida miniszterrel. A tábornok újból ki-

fejtette „a pentagon álláspontját Japán szerepéről a kommunizmus elleni védekezés megszervezésében Távolkeleten.” Ezzel kapcsolatban Hull tábornok és Joshida miniszterelnök megtárgyalták a néhány nap múlva aláírásra kerülő amerikai katonai segítség vonatkozó egyezmény utolsó részletkérdéseit is.

Tömegesen szöknek át Bao Daj katonái a vietnámi néphadsereghez

SANGHAI. (Agerpres.)
A vietnámi Tájékoztató Iroda jelentése szerint a vietnámi néphadsereg győzelmei erősen befolyásolják az ellenséges katonák hangulatát és különösen Bao Daj katonáira vannak nagy hatással. A katoná-

szökevények száma napról-napra emelkedik.

Két hónap alatt Fu-Vang tartományban (Tur-Tien vidéke Közép-Vietnámban) Bao Daj csapatából 200 katonát, Kung-Taj tartományban pedig (Közép-Vietnám) 120 katonát szökött át a néphadseregbe.

To-Van tartományban (Sok-Trang vidéke Dél-Vietnámban) január első felében az ellenséges katonaság soraiból 113 ujong elhagyta az állásokat és hazatért falujába. Ko-Szat tartományban (ugyanazon a vidéken) az erőszakkal besorozott 400 ujong közül 396 megszökött.

Az amerikai külügyminisztérium bejelentette Arthur Dean lemondását

WASHINGTON. (Agerpres.) — Az amerikai külügyminisztérium bejelentette Arthur Dean lemondását, aki az ENSZ képviselője volt a koreai fegyverszüneti tárgyalásokon. Mint ismeretes, Dean nemrég kijelentette, hogy az Egyesült Államoknak el kell ismernie a Kínai Népköztársaságot.

A Lengyel Népköztársaság kohászainak kiemelkedő termelési eredményei

VARSO. (Agerpres.) — A TASZSZ je-

lenti: A Lengyel Népköztársaság kohászati dolgozói kiemelkedő termelési eredményekkel köszöntik a Lengyel Egyesült Munkáspárt második kongresszusát.

Lengyelország évi acéltermelése a háború

előtt nem haladta meg az 1.400.000 tonnát. Tavaly 3.600.000 tonna acélt termeltek, ami az ország lélekszámát véve alapul 3,3-szer több, mint a háború előtti. Tavaly 29 százalékkal növekedett a nyersvas — 13 százalékkal az acél — és 15 százalékkal a hengerelt áru termelése.

Francia író az új Kináról

Vercors francia írónak a „L'Express” című francia hetilapban megjelent cikkét az alábbiakban kivonatoltan közöljük. Vercors cikkének eredeti címe: „Négyszázmillió kínai ébredése”.

Előjáróban meg kell mondani, hogy az író nem kommunista. Ha az olvasó mégis úgy látja, hogy Vercors írása rózsás képet fest Kináról és alapjában véve nem nagyon különbözik attól a képtől, amelyet a kommunista propaganda ad Kináról, ez annak köszönhető, — amit egyetlen megfigyelő sem tagadhat le, — hogy Mao Ce-tung rendszerre terüszte, rendszeres munkával helyettesítette a szörnyű anarchiát, és megvan a rendszerben az akarat, hogy a rothadt feudalizmust demokráciával váltsa fel. Ezt elmondani, ezt leírni egyáltalán nem propaganda, hanem a tények elismerése.

Ime, Vercors tanúságtétele Kináról: Ha Kináról olvasunk könyveket, szóljanak azok akár a századelői Kináról, mint például Jules Verne műve, vagy pedig foglalkozzanak Csang Kai-sek Kinájával, mint például Jean Keim műve, ezekben a könyvekben mindig megtaláljuk a mérhetetlen nyomor leírását. Olyan abszolút nyomorról írnak, amelyen az európai ember számára szinte felfoghatatlan, s Európában talán csak a középkorban volt meg. Visszatérve Kinához, Franciaország moszkvai nagykövetségén találkoztam Jean Keim asszonnyal. Megkérdezte tőlem: „Még mindig éhenhalnak az emberek az utakon?”

Az első változás, amely meglepi a külföldit, az, hogy az utak mentén nem hevernek már éhenhalt emberek hullái. Valóban, az éhség, úgy tűnik, szinte teljesen megszűnt. Ugyangy meggyűnt a köldök, a rablótámadás.

A Kinában járt utazóknak kivétel nélkül felült azelőtt az utcák elkesztő piszkosága. Most a piszok a nyomorral együtt eltűnt. Peking, Kanton és a többi város kisebb utcái is olyan tiszták, hogy az embernek rossz lelkiismerete támad, ha eldob egy cigarettavégét.

A tegnapi Kína lakosainak látványa azt a benyomást keltette, mintha egy egész nép rongyokban járna. Tíz kinaiból kileneknek csak egyetlenegy gyapotruhája volt, s ezt hordta lélen-váron. Ma minden kinainak három gyapotrúhája van, egy télire, egy tavaszra, egy nyárra.

Ime, ezek azok a dolgok, amelyek szembejönnek az új Kinában partraszálló európaiaknak. Hozzá kell ehhez még tenni, hogy

a kinaiak arcát állandóan mosoly teszi derűssé. Ez azt jelzi, hogy a kinaiak szeretik az örömet és vágyanak a boldogságra. De úgy vélem, azt is jelenti, hogy legyőzték a nyomort.

Tény az, hogy Kinában rend uralkodik. A fegyveres bandák eltűntek, az utak, vasutak biztonságosak, legalább annyira, mint Franciaországban. Ezt az országon át tett hosszú utazásom alatt tapasztaltam.

Alig négy évvel ezelőtt a házasság (európai fogalom) szerinti házasság. — A szerk. Kinában még elképzelhetetlen volt. A nőnek semmi joga nem volt. Nem volt joga férjét választani, nem nyúlhatott be válass iránti kérelmet, férje beleegyezése nélkül semmit sem vásárolhatott, még egy almát vagy zsebkendőt sem. Ha nem tudott férjhez menni, akkor saját családjának férfitagjai uralkodtak felette. A kínai asszonyt rosszul bánták, ütötték, verték, különösen vidéken. Férje büntetlenül halálra is verhette. Nemcsak a gazdagok, hanem a szegények körében is a férfiak két-három ágyasa volt, akiket a földre, vagy a gyárba küldött dolgozni, s akik számára pénz kereset. Az ágyasokat a férfi pénzért vette, néha hat éves korukban. A lányokat nyomorgó szülei bocsátották áruba. Minden napos dolog volt az, hogy a leánygyermeket Kinában születésekor megfojtották. Az, aki látta, hogy a kínai szülők milyen szeretettel érznek gyermekeik iránt, annak számára nyilvánvaló, hogy ezeket a gyermekgyilkosságokat csak azért követték el, mivel meg akarták óvni gyermekeiket a még borzalmasabb jövőtől.

Az új házassági törvény gyökeresen megszünteti ezeket az igazságtalanságokat és borzalmakat. Megtiltja a kényszerházasságot, a gyermekjegyességet és a lánynak a fiúval egyenlő jogokat biztosít. Külön paragrafus tiltja meg a gyermekgyilkosságot.

A törvény a feleségnek a férjével egyenlő jogokat biztosít, s válass esetén a szerencsésebb anyagi körülmények között élő házastársnak támogatnia kell a másik felet.

A külföldi könnyen le tudja olvasni a házassági törvény hatását a fiatalasszonyok arcáról. Az öröm, vidámság, bizakodó élet derűje, amely áthalja az egész kínai fiataloságot, különösen megtalálható a lányok körében.

Jean Keim írja: „A tanár nyomorban él, a tanító kénytelen második mesterséget is

folytatni, és tanítani csak akkor tud, amikor második mestersége ezt megengedi. Az egyetemi tanárok a szó szoros értelmében éhenhalnak.

Kinában kevés az iskola, kevés a tanító, 75 millió 6—12 éves fiatal kinaiból, akiknek meg kellene tanulniuk írni és olvasni, a közölt adatok szerint, amelyek nagyon is optimisták, csak 40 százalék járhat iskolába.”

1951-ben az iskolások száma 25 millióról 40 millióra, 1952-ben pedig 55 millióra emelkedett. Nem ismerem az 1953-as adatokat, de nagyon valószínű, hogy az iskolások száma meghaladja a 60 milliót és közel már az a nap, amikor Kinában nem lesz többé irástudatlan gyermek.

A technikai iskolák és egyetemek gomba módjára szaporodnak. A tizenéves technikai intézetek tavaly a semmiből teremtek — meg és most már a jövő négyezer mérnökét képezik itt. 1949-ben az egyetemi hallgatók száma 120.000 volt, négy évvel később ez a szám 900.000-re emelkedett.

Nagy gyorsasággal építik az új kórházakat, klinikákat, pihenőházakat. Gyors ütemben oldják meg az orvoshiányt is. Azokban az intézetekben, amelyeket meg látogattam, tisztaság, kényelem, felszerelés szempontjából semmi kifogásolnivalót nem találtam, a legjobb nyugati klinikákkal összehasonlítva sem.

A földreform jelenleg azt a képet mutatja, mint nálunk 1789-ben: a földet felosztották a parasztok között, az adósságot eltörölték, az uszort megsejtinétek.

A probléma ezentúl a következő: Nem szabad időt hagyni a parasztnak, hogy kialakuljon benne a tulajdonosi lelkelet, s ugyanakkor nem szabad őt erőszakkal sürgetni a társasgazdálkodásra.

Amint látjuk, ez ellentétes probléma. A népi kormány azonban számít a kínai jellem olyan alapvető vonásaira, mint a kíváncsiság, a józan ész és a tisztánlátás.

Harminc év munkájának tapasztalata, amelyet Mao Ce-tung az általa elfoglalt kisebb területeken szerzett, meggyőzte őt arról, hogy kényszerítéssel a kínai parasztot semmit sem kaphat. De a kínai parasztnak van érzése a példa követésére.

Létrehozta néhány teljesen modern állami gazdaságot. Ezekbe meghívták a fia-

A Szovjetunió új egészségügyi minisztere

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ

jelenteti: A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége M. D. Kovriginát a Szovjetunió egészségügyi miniszterének nevezte ki.

Pakisztán Kommunista Pártja főtthkárának nyilatkozata

NEW DELHI. (Agerpres.) — Az Uj Kína

jelenteti: F. Mansor, Pakisztán Kommunista Pártjának főtthkára egy lahorei népgyűlésen kijelentette, hogy az amerikai katonai segély veszélyezteteti Pakisztán függetlenségét. Felhívta a pakisztáni kormányt, hogy lássa be a könnyelműen aláírt katonai szerződésnek következményeit, amely az arab világ pusztulását okozhatja. Mansor felszólította Pakisztán népet, tanúsítson ellenállást az amerikai imperialista politikájával szemben.

Bányászgépet gyártottak Csehszlovákiában

A prágai „Sztávoklo” gépgyár mennőki és tervkészítő munkaközössége új bányamozdonyfajtát szerkesztett, melyet sürített levegő hoz mozgásba. Ezt a mozdonyfajtát különösen azokban a bányákban használják majd, amelyekben gáz fejlődik és ahol a Diesel-motorral hajtott mozdonyokat nem használhatják.

Az új mozdonyfajta elérheti a 13—17 km. óránkénti sebességet és 120—150 megaként csúllét vonható. Az új mozdonyt számos kísérletnek vetették alá és sorozatgyártását rövidesen meg is kezdik.

McCarthy albizottságának „tevékenysége” az amerikai hadseregben

WASHINGTON. (Agerpres.) — A France Presse hírügynökség szerint Stevens hadügyminiszter és McCarthy megbeszélést tartottak, amelyen McCarthynek az amerikai hadsereg ellen emelt vádjával foglalkoztak. A megbeszélésről közös nyilatkozatot tettek közzé, amely hangsúlyozta, hogy Stevens jóváhagyja a McCarthy-féle bizottság tevékenységét, amely a hadseregben uralkodó „prokommunizmus kipusztítására” irányul.

Stevens kezdetben ellenzte McCarthy belevetkőzését a hadsereg ügyeibe. Engedékenységét bizonyítja, milyen nagy ma az Egyesült Államok közismert fasiztájának hatalma, aki a legreakciósabb körök segítségével a kormány minden tagjának parancsolhat.

tal parasztokat. Nem kényszerítettek senkit, sokan eljöttek, s maguktól jöttek. Néhány hélig maradtak, majd hazatértek. Az állami gazdaságban nem kérték őket, hogy fejtsenek ki propagandát a társasgazdálkodás érdekében. Az, amit láttak, mégis megmaradt a parasztok fejében. Csakhamar beszéltek arról, hogy milyen különös van a traktor és a faek között. Ez mások is akarták látni. Lassanként a falvakban megalakultak az úgynevezett paraszti „kölcsonös” segélycsoportok, amelyek munkájukat közösségekben végzik. Ezek termése nagyobb, mint azoké, akik kis parcellájukat maguk művelik, s ilyenformán a csoportok példáját mások is követik.

Jelenleg a népi kormány legfőbb célja a külpolitika területén — ahogy én tapasztaltam — mindenekelőtt a béke. Az egész országban békepropaganda folyik, egyébként ez az egyetlen politikai propaganda, amely megfigyelhető. Az, hogy Kinának valóban szüksége van a békére, számomra nyilvánvaló. Nyilvánvaló az is, hogy Kína csak nyerhet a Nyugattal való aktív kapcsolatokon, s ezektől semmi fél-nivalója nincs. Tény az is, hogy a nemzetközi közötti kereskedelem inkább a békét, mint a háborút mozdítja elő. Kinának szüksége van nagyméretű kereskedelmi forgalomra, de ezt a kereskedelmi forgalmat a kinaiak „a kölcsönös haszon és egyenlőség alapján” óhajtják lebonyolítani. Ezeket a szavakat mindig hangoztatják, mivel a régebbi kereskedelmi szerződések egyoldalúak voltak, s csak a külföldi fél hasznát növelték. Kína nagy kereskedelmi szükségleteit jelenleg a Szovjetunió és a népi demokratikus országok elégítik ki, amennyire tudják.

A kulturális értékek kicserélésére irányuló vagy Kinában ugyancsak nagy. E tekintetben van okunk a szegénykezésre: a népi Kína kiadja Rabelais, Balzac, Hugo, Stendhal, Romain Rolland alkotásait kínai nyelven. De vajon mi lefordítjuk-e franciára Csou Li-po, Po Csü-ji és Csou Jüan műveit, ismerjük-e nevüket? Nem nagyon büszkedhetünk ezzel, és Kinában én is szegénykeztem tudatlanságomon. Láthatjuk tehát, hogy Kína nem fél a gondolatok kicserélésétől. Sokkal nagyobb erőfeszítést tesz, hogy megismerje a mi gondolatainkat, mint amennyit mi teszünk az ő gondolataink megismerésére.”